

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Sua. Fi înfrățite nu se pri-
mesec. Ma subscripție nu se re-
teșimă!

Alte articole de achiziții:
Brașov, o aia mare Nr. 22
Inscrisa vaui primărie în Viena
Audojy Hana Hana-sabon a Vinge
(Oto Hana), scrii: Schrik, Alis
Herd i M. D-ke, A. Oppel, J. H-
meberg' In Bu ispesta: A. V. Gul-
berger In on Hana Bektesin Remul:
In Franku t: G. L. Davb; in Ham-
burg: A. Siener.

Froșulă inserțiunilor, o seriă
garmondă pe o solăni 5 or.
și 30 or. Imbra pentru o pu-
blicare. Publi-ăr) mai dese
dupa tarziă și involiă.
Reclame pe pagina III-a o
sereă 10 or. v. a. sēu 30 zani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIII.

„Gazeta” esse în fiă-care di.
Abonamente pentru ANULU III:
Pe unū anū 12 fl., pe șese luni
6 fl., Pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unū anū 40 franci, pe șese
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la tōte oficiile
postale din intru și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etagiul I.: pe unū anū
10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu daniă în
casă: Pe unū anū 12 fl., pe
șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unū esemplară 5 or. v. a. sēu
15 bani.
Atâtū abonamentele câtū și
inserțiunile suntū a se plăți
înainte.

Nr. 152.

Brașov, Sâmbătă 7 (19) Iulie

1890.

Nou abonamentū

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Iulie 1890 stilū vechiu
s'a deschis nou abonamentū, la care in-
vitămū pe toți amicii și sprijinatorii foiei nōstre.

Prețulū abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șese luni 6 fl., pe unū anū 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe unū
anū 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria: pe anū 2 fl., pe
șese luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe anū 8
franci, pe șese luni 4 franci.

Abonarea se pōte face mai ușorū și
mai repede prin mandate postale.

Domni, carī se vorū abona din nou,
sē binevoescă a scrie adresa lămuritū și
a arēta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”

Brașovū, 6 Iulie st. v.

Cine ar fi cređutū, ca lucrurile
în Boemia sē ajungă în timpū așa
scurtū până acolo, ca unū Dr.
Rieger, celū mai de frunte dintre
bărbații de incredere, carī au sta-
bilitū punctațiunile pactului ceho-
germanū din Viena, sē se gân-
descă cu tōtă serioșitatea de a se
retrage cu totulū din viața po-
litică?

Și totuși s'a pututū întēpla,
ce în împrejurările de față părea
de necređutū. Rieger, care după
Palacky se bucura de cea mai
mare autoritate înaintea poporului
cehū, simte ađi clătinaându-se tē-
rēmūl de sub piciorle sale și
află de bine a face cunoscutū co-
naționalilor sēi, că este gata a
se retrage de pe scena politică,
numai și numai ca poporulū ce-
hicū sē-și pōtă da și susține o
organizațiune unitară.

Despre scrisōrea importantă ce
a publicat'o Rieger în „Pozor”
vorbimū mai josū. Aici observămū
numai, că unū simțū de resigna-
țiune străbate printre șiruri. „Dacă

conducerea poporului nostru a
fostū rea”, exclamă Rieger, „și decă
s'au făcutū greșeli, atunci a fostū
vina sēu nefericirea națiunei în-
săși, că nu și-a alesū conducători
mai apți și mai harnici.”

Multū flū va fi costatū pe bē-
trânulū conducătorū, ca sē scrie
acestă scrisōre. Dēr a scris'o to-
tuși și a trebuitū sē-o scrie, pen-
tru-că unui bărbatū ca Rieger,
care a luptatū în tōtă viața sa
pentru drepturile și bunăstarea
poporului sēu, nu i-se cuvenea sē
s'arate micū la inimă și sē tacă
într'unū momentū când s'a con-
vinsū, că națiunea sa nu se mai
mulțamesce cu politica rezervată,
ce i-o recomandă elū, ci voiesce
sē pășescă pe alte cărări mai ra-
dicale pentru ajungerea țintei sale.

Dr. Rieger, prin atitudinea sa,
dă unū exemplu din cele mai fru-
mose de abnegare de sine și de
resignațiune pentru scopulū celū
mare. Elū ne înfățișeză pe adevē-
raturulū patriotū și naționalistū, care
nu pune nici-odată ambițiunea per-
sonală mai pre susū de interesulū
comunū naționalū.

Dacă persōna mea și politica
ce-o urmārescū eu vē stau în cale
— țiece elū cu alte cuvinte cătră
conaționalii sēi—atunci eată eu sunt
gata sē mē retragū, dēr nu uitați,
că interesulū națiunei pretinde ca
sē fiă unită și bine organizată în
intru.

Mai mărturisī Rieger cu acestă
ocasiune unū pēcatū alū Slavi-
lorū, că ei puținū vorū sē scie de
autoritate și nu păzescū disciplina
și organizațiunea.

Pēcatulū acesta alū Slavilorū
este — sē-o mărturisimū — și pē-
catulū nostru alū Romānilorū și
multū mai multe și mai grave de-
sastre decātū Cehii a trebuitū sē
sutere națiunea nōstră, mai alesū
de vre-o treideci de ani încōce din
causa lui.

Pe lângă o disciplină și o or-
ganizațiune rigurosă contrarii noș-

trii ne-au combătutū cu succesū
și în punctele cele mai tari. Nu
scimū încātū se potū jālui și Cehii
de acestū neajunsū, dēr scimū sē
aprețiāmū pe deplinū necesitatea,
ce o accentuează Dr. Rieger, ca
ei sē fiă uniți și bine organizați,
tocmai acuma, când lucrurile au
ajunsū în Boemia la frângerea
pānei.

Multū, fōrte multū atērnă as-
tāđi dela atitudinea ce-o vorū ob-
serva Cehii în fața stăruințelorū
guvernului de-a realiza pactulū în-
tre naționalitățile Boemiei, și decă
Cehii s'ar desbina și nu ar fi uniți
într'o singură tabēră, lesne arū
putē sē pērdă și ce au dobēnditū
până acuma cu multe și mari lupte
și stăruințe.

Deja se aude din tabēra ger-
mană imputarea, că Cehii, carī își
arată pe față nemulțămirea cu
invoielă stabilită la Viena, nu vo-
iescū ca minoritatea germană din
Boemia sē fiă scutită prin legi,
că nu voescū înțelegerea cu Ger-
manii și că voiescū numai simplū
sē domnescă asupra Germanilorū.

Incordarea între Germani și
Cehi a fostū nutrită în timpulū
din urmă cu deosebire prin aceea,
că s'a alesū ca reprezentantū alū
Germanilorū în consiliulū scolarū
alū țērii o persōnă, care nu nu-
mai că nu posedē simpatia Ger-
manilorū, dēr este chiar contrarā
nisuințelorū lorū.

Este vorba acuma de retrage-
rea acestui nou alesū membru alū
consiliului scolarū provincialū cu
numele Heinrich și „Politik” țiece,
că casulū Heinrich este totodată
unū memento pentru poporulū ce-
hicū, ca sē urmārescă cu precau-
țiune și mai mare acțiunea de im-
păcare și sē cēră și mai multe cau-
tele ca mai înainte.

Arfi tristū decă tocmai acum s'ar
țineca pactulū boemū ca Țiganulū
la malū și de aceea trebuie sē do-
rimū în interesulū luptei ce-o pōrtă
tōte popōrele monarhiei pentru

egala îndreptățire, ca sē se gā-
sescă unū expedientū și din partea
națiunilorū boeme și din partea
guvernului, care sē împace erāși
lucrurile, pentru-ca pactulū sē se
pōtă relisa.

DIN AFARĂ

Alianța turco-bulgară.

Se țice, că ministrulū-președinte bul-
garū își dă mare silință sē incheiă alianță
cu Turcia. O astfel de alianță, sē fi
đisū Stambulov în đilele trecute, pre-
supune condiția de a se eschide din
cadrulū intereselorū comune și îndrep-
tățite totū ce nu interesēază pe Turcia
și totū astfelū nu se va putē incheia
acestă alianță fără de a nu se lua în
sēmă pretențiunile îndreptățite ale Bul-
gariei. Noi suntemū gata, țice Stambu-
lov, a apēra în contra ori-cărui atacū
streinū provinciile europene ale im-
periului otomanū, renunțāmū bucurosū
la gândulū, ca sē unimū Macedonia cu
Bulgaria, dēr și noi așteptāmū în schimbū
ca și Pōrta sē pozețte pe nēmurile in-
rudite prin rase ale aliantei sale (Bulgaria)
și sē le împărtășescă de egala îndrep-
tățire cu celelalte nēmuri supuse ei.
Acēsta ar fi deocamdată de ajunsū, fi-
ind-că majoritatea preponderantă a Bul-
gariei din Macedonia va fi destulū de
impăcată cu gândulū de-a se apēra în
contra ori-cărui atacū dela Sudū ori dela
Nordū, decă Pōrta o va scuti de influ-
ențele streine. O astfel de alianță, după
părerea lui Stambulov, ar eschide ces-
tiunea orientală din Europa și prin fap-
tulū, că cele două state s'ar apēra re-
ciprocū în contra inamicului comunū,
ele ar deveni puternice bastiōne ale
pānei.

Turburări în Albania.

„Pol. Corr.” primesce din Scutari
d'Albania scirea, că în Albania supe-
rioră, la granița turcoescă și muntene-
grină, s'au întēplatū în timpulū din
urmă încērări sângerōse în urma cărorū
neliniștea și îngrijirile crescū mereu,
fiind-că autoritățile vilaetului privescū
c'unū indiferentismū condamnabilū în-
tēmplările acestea. Guvernatorulū su-
premū Bahri-pașa a prinsū pe delega-

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.”

Gramatica elementară a limbii latine.

Partea I, de Lasțru Șăineanu.

(Urmare și fine.)

Dēr sē trecemū mai departe la în-
sași expunerea formelorū gramaticale și
la formularea regulorū. Exactitatea,
claritatea și precisiunea suntū în acestă
privință mijlōcele cele mai potrivite d'a
întipări în mintea școlarilorū formele și
regulele gramaticale și a face din ele o
proprietate sigură și durătōre a lorū.
Autorulū, ce e dreptū, recunōșce efica-
citatea acestorū calități ale unei grama-
tice și declară în prefață, că „regulele
și definițiunile suntū formulate cu tōtă
precisiunea și claritatea posibilă și că ni-
micū nu e de prisosū.” Pertratarea însă
a materialului ne dă o dovadă contrarā
acestei declarațiunii și ne face sē presu-
punemū, ca d-sa s'a servitū la compu-
nerea cărții de manuale vechi, neținēndū
sēmă de rezultatele, la carī a ajunsū as-
tāđi sciinți; altmintrelea n'am întēlni

mai pe fiă-care paginā inexactități, de-
finițiuni și regule obscure și confuze. Ast-
felū la pag. 4 autorulū numēră între
părțile vorbirii, pe lângă verbū, și par-
ticipiulū. Decă așa e vorba, mē mirū
atunci pentru ce nu alătură și gerundi-
ulū, gerundivulū, infinitivulū și supinulū
la părțile de cuvēntū! Apoi regula de
pe pag. 5 asupra declinării I, care țice:
„declinarea I are la nominativulū singu-
larū a și la genitivū ac” este puținū
clară. Mai nainte d'a fi începutū cu for-
marea paradigmatelorū de declinare ar fi
trebuitū sē se facă odată pentru totū-
deuna distincțiunea între trunchiū (rădă-
cină) și terminațiune. Decă s'ar fi luatū
dela începutū acestă mēsūră, atunci re-
gulele declinării II arū fi mai lesne în-
țeluse de școlari și n'arū da locū la nici
o nedumerire. Căci ecă ce se țice la
pag. 7: „declinarea a doua se termină
la nominativulū singularū în us, er și um,
er la genitivū în i. Decă acestă regulă
ar fi exactă, ar trebui, ca dela puer și
ager sē fiă genitivulū pui și agi, deōre-
ce nu se pōte admite, că autorulū prin
regula de mai susū ar fi presupusū a se

adauge terminațiunea genitivului la a no-
minativului.

Totū din cauza acestei lacune decli-
națiunea III nu este bine tratată. La
pag. 14 substantivele, alū cărorū nomi-
nativū singularū se termină în o, suntū
numērate fără distincțiune între cele fe-
minine, erā între cele masculine se
omitū cele imparisilabe, ce au nomina-
tivulū singularū în es, pe când între
cele neutre se negligū nominativele
în a, c, t. La pag. 15 se țice, că „imber,
linter și venter lapadă pe e la celelalte
casuri.” Și la vocativū? Aceeașū inexac-
titate întēlnimū și la pag. 25 și 18:
„pater, frater și mater lapadă pe e la tōte
celelalte casuri.” Recunōșcū însă, că acu-
sativulū pluralū dela brevis vita este ti-
păritū la pag. 26 din erōre breves vitae,
dēr totū pe acestă paginā d-lū L. Șăi-
neanu formēză dela senex genitivulū plu-
ralū senium și acēsta nu mai este erōre
de tiparū, de oro-ce d-sa ne previne încă
dela pag. 14 și 21, că atâtū declinarea
parisilabică, câtū și adjectivele imparisi-
labe, cu excepțiunea lui pauper și vetus
formēză genitivulū pluralū primindū ter-

minațiunea ium. Afară de acēsta trece
substantivele hiems (p. 20) între mascu-
line și aer între neutre (p. 24). La pag.
27 pune tribus între substantivele care
se declină regulatū după fructus. La pag.
32 vorbindū de compararea adjectivelorū
cetimū acēsta definițiune: „Positivulū e
adjectivulū însuși,” ca și cum compara-
tivele și superlativele n'arū fi și ele ad-
jective.

Atātū la formarea gradelorū de com-
parare câtū și a adverbelorū din adjec-
tive ar fi fostū autorulū mai lămuritū și
regulele multū mai simple, decă s'ar fi
ținutū sēmă de trunchiulū adjectivelorū.
La pag. 37 se țice: „Dintre numerele
cardinale numai primele trei se declină,
celelalte până la o miă suntū nedeclina-
bile.” Dēr ducenti, trecenti etc. suntū
nedeclinabile?

O altă erōre și mai gravă este de
releatū la pag. 39: „mille”, țice auto-
rulū, „neînșōțitū de unū numeralū, este
invariabilū: cum mille equitibus; dēr
stāndū lângă altū numărū se declină ca
substantivū: cum tribus millibus equitibus.”
După acēstă regulă așadēră în mille et

tulă Clementeșilor, Niculae Leca, și după câte-va ore de arestul l'a liberat admoniându-l să nu mai cuteze niciodată a merge la el cu astfel de misiune. Din cauza acesta populațiunea e foarte turburată, dăr în Scutari încă nu și-a manifestat nemulțămirea, fiindu-că Bahri-pașa împiedecă, prin polițiști secrete, pertractarea cauzelor în public. E remarcabil, că între polițiștii secreți ai lui Bahri se află cel mai mare uci-gaș muntegrău, Neso Seculovic, care mai aproape în toate dăile se poate vedea intrând la guvernatorul suprem și la funcționarii mai înalți. După o soire mai nouă muntegrău din Cusinje ar fi strangulat patru omeni; la acesta Cusinjenii au răspuns ucidându patru Muntegrău. În 2 Iulie n. a fost o mare bătaie între Muntegrău și Cusinjenii, din ambele părți au căzut mai mulți, parte morți parte răniți. Popolațiunea din Scutari s'a înfricoșat foarte tare, din cauză că Muntegrău au năvălit în satul Mirosovic de lângă Turi și au decapitat pe doi Mohamedani. Faptul acesta dovedește, că Muntegrău au de gând să continue războiul pentru pășunatul dela Velipolje. Popolațiunea din munții albanesi se pregătesc de apărare.

SCRILE ȚILEI.

Conflictul cu Serbia. Se scrie din Semlin, că guvernul sârbesc supune articuli de esport austro-ungari unor tariful vamale estra-ordinare. În urma acesta agricultorii și grădinarii din Sirmiu, cari proveceau pița din Belgrad, nu mai sunt în stare a-și esporta articuli și prin acesta li-se ia totu isvorul de venit. Făcia sârbescă „Branic“ atrage asupra acestui fapt atențiunea guvernului ungar.

Esamenul de calificățiune învățătorească. Sâmbătă, Luni și Marți s'a ținut esamenul de calificățiune învățătorească în Sibiu. S'au insinuat cu totul 56 candidați. Au prestat cu succes esamenul 42, 14 au fost respinși, spune „Telegr. Rom.“

Modificarea echipamentului militar. Țiarul „Reichswehr“ publică următoarele modificări, ce s'au făcut în armata noastră la trupele de infanterie și vânători: Ranița cea nouă o vor purta următorii soldați, fără cartușierele de dinainte: loțiitorii de ofițeri, sergenții maiori, suboficieri manipulanți, toboșarii, purtătorii de răniți, soldații dela musica militară, în fine toți aceia, cari sunt armați cu sabia de infanterie. Suboficieri manipulanți vor căpăta nico cartușiere fără etagere, în cari vor păstra hărțile și rechisitele necesare de scris. Loco-

țiitorii de ofițeri, sergenții maiori, suboficieri și toți ceilalți soldați, când vor fi în serviciu vor purta cartușiere. Suboficieri sanitari, trambitașii batalionului de infanterie, trambitașii companiilor, pionierii și măcelarii vor căpăta același echipament, ca și soldații armați cu pușca de repetiție Mannlicher M 1888.

Pagube prin grindină. Până la 14 Iulie n. au fost anunțate la agenturile din Clușiu ale societăților de asigurare 800 de casuri de păgubiri prin grindină, ce privesc în comun pe „Riunione“, „Donau“, „Ungară-francesă“, „Fonciere“ și „Phönix.“

O expoziție de igienă va întocmi în primăvara anului viitor secția din Clușiu a reuniunii sanitare a țării. Se vor espune obiecte de igienă publică și de casă, aparate de aerire, de baie, de încălzit ș. a. Se vor espune și prețioase comori ale băilor ardeleni, plante vindecătoare, cu scopul practic d'a se încetățeni în Ardélu o nouă ramură de câștig și de comerț, prin cultivarea și colectarea plantelor medicale folosite în farmacii, care ați se aducă mai mult din stăinătate pe prețuri mari.

Țiarul „Fester Lloyd“, după cum se scrie din Belgrad, i-s'a detrasă debitul poștal pe întregu teritoriu regatului sârbesc.

La școlile săsești din Reghin, gimnasia inferioară, școala elementară de băieți și de fete au fost în anul școlar 1889/90 pe lângă cei 450 elevi germani, 74 români, 84 Unguri, 41 Jidovi și 2 de altă naționalitate.

Nenorocire. Petru Magăr și nevas-tă-sa, din Petrița lângă Petroșeni, se duseră în zilele trecute în munte la oile lor și lăsară acasă pe băiatul lor Ionu, în vârstă de 12 ani, ca s'o păzescă. Ionu, vădându-se singur, luă din cuiu pistolul tată-lui său, și neputându ridica cocoșul, fiind ruginit, propti pistolul cu peptul de un pom și sili să-l ridice. Cocoșul însă scapă și pistolul, fiind încărcat, se sloboși în peptul băiatului, care cădu mort la pământ.

Intemplantă rea ori sinucidere? Căpitanul Franz Mendra dela reg. 46 de inf. din Seghedin a cădu de pe ferăstra locuinței sale, din alu doilea cată alu casarmei, pe stradă, sdrobindu-i-se corpul. Se bănușc de unii, că e casu de sinucidere, de alții, că e intemplantă rea.

Rieger și partida sa.

Conducătorii patidei Cehilor bătrâni, Rieger, Mattusch și Zeithammer, după cum spun scirile sosite din Praga și din capitala austriacă, sânt, că nu mai au autoritatea de care se bucurau până acuma și se vorbesce chiar, că se vor retrage de pe arena politică.

În fața lor sta o mică fracțiune cehă, care deși le critica ideile, totuși nu outeza să-și formuleze și să pășescă pe față cu un contra-program politic. N'a trecut însă mult și poporul cehic, care cu dragoste și cu adencă venerațiune priviala vechii lor conducători probați, începă a părăsi vechiul steg și a se grupa totu mai mult în jurul programei nouă a Cehilor tineri. Nota discordantă scimă cu toții, că o formăză concesionile ce se făcără Germanilor în cunoscutul pact proiectat, germano-cehă, care a intemplantă în dieta provincială boemă opozițiune nespuse de mare. Și de-atunci încôce, la toate ocașiunile, Rieger și Zeithammer și-au auzit multe recriminațiuni și injurături din partea Cehilor tineri, autoritatea lor a început să se clatine și opinia publică cehă ați se îndreptă în contra lor.

Partida Cehilor tineri ați stăpănesce situațiunea și deși ea e în minoritate în dieta provincială boemă, totuși se află în pozițiunea de-a lăntui și supune ori ce altă părere contrară.

În fața acestei situațiuni grele pentru el, Rieger a adresat fôiei „Pozor“ din Olmütz o scrisore în care vorbesce despre repășirea sa de pe tărâm politic.

În scrisorea sa Rieger dăce:

„În timpul din urmă am fost atacat și batjocorit în totu modul. Eu nu mă apără în contra lor, fiind convins, că decă nu înainte, dăr după mărtea mea voi fi judecat după dreptate. Contrarii mei cred, că lucrurile vor merge mai bine decă va încea organizațiunea de până acum, decă nu va fi conducere și omeni vor orbca încôce și încolo fără nici un plan. Intodéuna a fost păcatul Slavilor imprejurarea, că ei nu cunosc autoritate și nu păzesc disciplina și organizațiunea, așa că au fost apucați pe dinainte de Germanii organizați... Eu nu vorbesc în interesul meu, sunt bătrănu de 72 ani și afară de acesta voescu să repășesc de pe tărâm politic. Dăr ar fi o nenorocire când astfel de idei s'ar lăți puternic în masele poporului nostru, fiindu-că elu atunci ar fi lăsat fără conducere și fără plan. Decă conducerea națiunii a fost rea, decă s'au făcut greșeli, atunci acestea au fost însăși greșelile națiunii și ale reprezentanților ei și a fost nenorocirea, că ea n'a avut bărbați mai buni s'au priceput ideile lor...“

Ce se va alege din proiectatul pact germano-cehă? Eă marea întrebare ce-lă frământă ați pe contele Taaffe, și-lă frământă cu atât mai vortos, fiindu-că ea este o cestiune arđetore pentru esistența sistemului său. Taaffe pră s'a încrețut în autoritatea conducătorilor Cehilor bătrâni deoparte, de altă parte pră a desconsiderat dorințele și cererile Cehilor tineri. Taaffe și-a uitat bag-sēmă, că făcându tocmeli cu câteva persoane se vor ridica miliōnele, cari vor protesta și vor cere nimicirea tocmelilor.

Urmările războiului vamal cu România.

Cel mai nou raport alu camerei comerciale și industriale din Brașov despre situațiunea economică din districtul ei în an. 1889 — publicat de curând în broșuri și înaintat ministrului ung. de comerț Gabriel Baross — arată în cele mai posomorite color efectele distrugătoare ale războiului vamal față cu viața economică din teritoriul acestei camere, care de altmintearea mai multă ca ori-care altă ținut alu țerei noastre are a suportă greuta-tea războiului vamal. Decamdată reproducem din acest raport partea privitoare la situațiunea generală, rezervându-nepentru altă-dată reproducerea unor date mai amănunțite:

Decă aruncăm o privire asupra comerțului și industriei din raionul camerei din Brașov*, în decursul anului 1889, și vom să cuprindem într'unu singur cuvânt judecata asupra lor, putem dăce, că are numai puține părți mai favorabile față de anii precedenți imediați, pentru aceea însă a rămas cu mai multe părți umbrase înderelul lor.

Starea tristă a industriei mici nu s'a îmbunătățit nici în anul 1889; referințele și momentele paralizătoare au influențat și mai departe, așa că încetarea de a mai esercita meseriile, emigrațiunea în România, s'răcirea, s'au continuat și în anul, despre care raportăm.

Asociațiunile nu pot ajunge la întărire nici-decum; spiritul de corporațiunii industriale dărme; simțul pentru introducerea de perfecțiuni tehnice, este mai puțin viu, capitalul disponibil insuficient.

Idea de a combate cu puteri unite

* Raionul camerei din Brașov cuprinde comitatele: Brașov, Treiscaune, Ciuc. Odorheiu, Târnavă-mare, Sibiu și Făgăraș. În urma unei ordinațiuni ministeriale, se vor separa din acest district comitatele Treiscaune, Ciuc și Odorheiu, alăturându-se la camera, ce se va înființa în Tergu-Mureșului.

octingenti homines, s'ar declina mille ca unu substantiv, deorece stă pe lângă altu număr. Totu așa de eronată este și regula dela pag. 48: „Prepozițiunile ceru după ele casul acusativ sau ablativ, ori ambele în același timp.“ Pe de-o-parte nu e totdeuna adevărat, că prepozițiunile ceru după ele casuri (s. e. limine tenus etc.) pe de alta nu există nici o prepozițiune așa de minunată, care să posedă ambele casuri în același timp. De asemenea nu este esactă ceea ce se dăce pe pag. următoare, că *gratia* și *causa* sunt întrebuintate ca prepozițiuni cu genitivul. Cumcă ele sunt curate substantive în ablativ, se poate vedea din unirea lor cu pronumele posesiv *mea, tua, nostra, vestra, causa*. Tratându apoi la pag. 45 despre pronumele interrogative și nedefinite, nu face nici o distincțiune între formele lor adjectivale și substantive, ba la unele reproduce după plac numai forma adjectivală, la altele numai pe cea substantivală, așa încât întrebuintarea lor va rămâne pentru școlari o enigmă. În fine regulile formațiuni timpurilor au nevoie de ore-care

îndreptare. În adevăr la pag. 76 se dăce: „Dela presinte (sic) se formăză a) imperfectul conjugățiunii II, schimbându pe *o* în *eam*; b) viitorul I alu conjugării II, schimbându pe *o* în *ebo*; c) participiul presinte, schimbându pe *o* în *ens*.“ După aceste reguli ar trebui să avem următoarele forme: *moneebam, moneebo* și *moneens*. Aș putea să enumer și alte reguli imperfecte, precum la pag. 77: „imperativul pasiv este întocma: cu infinitivul activ“, dăr mi-e tēmă, ca să nu intru în prea mic amănunte.

Trecem acum la semnificațiunea vorbelor latine, pe care autorul nu o nimeresc totdeuna. Astfel *laetor* (pag. 80 și 115) nu însemnăză *invesclesc*, nici *ubique* (pag. 24, 37 și 138) pretutindeni, nici *plerumque* foarte adesea, nici *quoque* chiar, nici *pugno* și *démico* luptă, nici *appropinquo* apropiu, nici *super coenam* după cină, nici *ubi* îndată, nici prepozițiunile nu se pot traduce cu adverbe *ca cis* dincôce, *ultra* dincolo, *infra* jos, *extra* afară, nici *mentior*-itussum-iri nu însemnăză *menționez*, *pomenesc*. Ne-

greșit d-lă Șăineanu a fost amăgit la indicarea semnificațiunii acestui din urmă cuvânt de asemnarea sunetelor din *mentior* și *menționez*, *amintesc*. Dăr unu profesor de filologia comparativă trebuie să șcică, că în aceste două limbi nu totdeuna cuvintele cu sunetele asemenea au aceeași însemnare.¹⁾

Multe din aceste erori de traducere mi-se par provenite din necunoștința limbei române. Într'adevăr am observat și în alte multe părți, atât în conținutul regulilor, cât și în eseriții forme greșite ale limbei române și cuvinte improprii. Așa bună-ôră la pag. 2: „înainte a două consone vocale se consideră ca lungă;“ la pag. 7: apele sunt *frigurose*; la pag. 31: „toate trele *genuri*;“ la pag. 76: „dela presinte se formăză;“ la pag. 44 și 82: *fi* și *copii* în locu de *fii* și *copi*; la pag. 6: Aripa stângă *luptă* cu dușmanul etc.

Chiar și metoda în eserițiunea planului generală lasă multu de dorit în

¹⁾ Tare mai e d-lă Șăineanu și în Semasiologia! — Red.

forte multe locuri. Acesta se poate vedea mai ales din exerciții, despre care vom trata acum. La pag. 3 se oferă școlariilor unu exercițiu de cantitate pentru deosebirea cuvintelor omonime, în care cetim: „In silvis lepores, in verbis quare lepores. Triste málum, navis fractus quum turbine málus. Acestu exercițiu nu este nici-decum la locul său aici la începutul gramaticii, când școlarii nu cunosc încă nici o formă gramaticală și prin urmare nu vor pricepe nimica din cea grămădire de vorbe, cu toate explicările profesorului. În alte exerciții întâlnim combinațiuni sintactice destul de grele pentru începători, și care chiar respicte de profesor, vor rămâne neînțelese de frageda lor mințe. Așa cetim la pag. 51 „Cuiusvis hominis est errare, nullius, nisi insipientis, in errore perseverare“. Apoi la pag. 90 „tanti servum emere possum“, și la pag. 42 centum navium.“ Se dă apoi de tradus școlariilor la pag. 48 următoarele propozițiuni: „Voi tot-d'una v'aduceți aminte de noi“, fără ca în paradigme să se fi indicat forma respectivă a genitivului

necesitatea timpului, prin înființarea de asociațiuni productive, n'a aflat o aplicare practică mai estinsă în decursul anului, despre care raportăm. Dintre cele două corporațiuni de această natură, existente în districtul camerei (Asociațiunea curelarilor din Sibiu și Asociațiunea cismarilor din Sighișoara) cea dintâi, pe lângă totă greutatea timpului, se bucură de o situațiune mai satisfăcătoare, pe când cea din urmă, după cum se pare, nu se poate consolida din destul.

În general relațiunile de deosebite pentru industria noastră au fost tot atât de nemulțămitoare în anul expirat, ca și în anii precedenți, parte în urma situațiunii nefavorabile a politicele comerciale, parte prin concurența fabricatorilor străine, parte în urma puterii de consumațiune slăbite în straturile cele mai lăpșite ale populațiunii agricole și industriale. O excepțiune însemnată au făcut industriile constructive, cari cu deosebire în Brașov au fost bine ocupate în urma unor zidiri mari executate în împrejurime.

Recolta anului 1889 a fost peste tot nefavorabilă. Unele comitate au avut chiar recoltă foarte slabă în produsele principale. (Odorheiu). Deși prețurile au fost încă mai urcate și în unele produse s'a făcut un export nu prea neînsemnat, totuși rezultatul general a fost puțin mulțămitor. — Viile au satisfăcut de astădată tuturor așteptărilor și în urma acestei împrejurări pozițiunea viticultorilor s'a îmbunătățit însoțita.

Industria de mijloc și industria mai mare s'a împărțit numai într-o măsură mai mică la avântul ce se dezvoltă de câțiva vreme în celelalte state industriale, deosebite și ele în mare parte ca și unele ramuri singuratiche mai importante ale industriei mici, s'au aflat sub aceeași influință a unei constelațiuni de politică comercială nefavorabilă.

Ca un punct luminos în această iconă posomorită, apare estinderea parțială mai mare, dată unor întreprinderi industriale singuratiche deja existente, înființarea unor întreprinderi noi și cu deosebire zidirea a două stabilimente însemnate: fabrica de zahăr de lângă Brașov și fabrica de celuloză din Zărnesci (comit. Făgăraș).

Tot atât de îmbucurător este și interesul viu, ce se manifestă din toate părțile, față de estinderea rețelei noastre de linii ferate și expresiunea sa în concesiunile prealabile date de mai multe ori pentru construirea de linii ferate vicinale, între cari sunt și de acelea, cari își iau de țintă granița țerii.

Relațiunile comerțului activ destinat consumațiunii locale restrinse au

fost puțin satisfăcătoare, cu deosebire în urma slăbirei puterii de consumațiune a populațiunii în anii din urmă. — În unele branșe s'a format o situațiune nesănătoasă, mai cu seamă prin încordarea prea mare a creditului comercial și prin concurență nesocotită. — O importanță mai mare câștigă din ce în ce comerțul en gros de bucate, deosebite casse însemnate comerciale din capitală și din afară își îndreptă privirile și asupra ținuturilor transilvane, de unde au exportat în cei doi ani din urmă cantități însemnate de orz și secară. — Comerțul de esportațiune în România a lăncedut și în anul 1889; afacerile cu Bulgaria etc. n'au arătat față de trecut nici o schimbare esențială.

Deosebite spiritului de întreprindere în urma stagnațiunii comerțului și a relațiunilor de viață este foarte puțin vioiu, capitalul disponibil își ia refugiul mai cu seamă la hârțile de valoare și la cassele de păstrare; dreptu aceea și în anul expirat afluența sumelor de depunere la bănci a fost foarte mare, cu toate că talonul intereselor a fost moderat. Cererea de bani neputându ajunge oferta, stockul de bani a fost tot deuna disponibil.

Pe lângă totu timpul nefavorabil băncile iau în general și în raionul acesta o estensiune mai mare, ceea ce se arată și prin împrejurarea, că institute mari din capitală își îndreptăză privirile asupra piețelor mai însemnate industriale și comerciale din acest raion. Așa d. e. s'a înființat în anul expirat în Brașov o agentură a „Băncii comerciale ungare din Pesta.”

Literatură.

La București (tipografia Gutenberg, strada Dămei 23) a eșit de sub tipar: „Tablele cerate, descoperite în Transilvania”. Studiu de George Popa, absolvent al școlii normale superioare din București, licențiat în științele istoricofilologice. Formată mare 8° de 181 pag. cu 3 stampe și 10 gravuri intercalate în text.

Studiul de față este prima încercare de a da o idee completă despre toate tabelele cerate descoperite în Dacia, ocaz afară de idei izolate și de studierea fragmentară numai a unora din aceste tabule, nici în România și nici în străinătate nu s'a aflat o singură monografie completă despre aceste monumente.

În partea I a opului se tractează despre istoricul și descrierea monumentelor, în a II-a despre paleografia lor, în a III-a cuprinsul juridic al tabelor noastre, minele de aur din Ardél și colegiele aurare și funerare, ér în a IV-a parte se tractează despre tablele cerate din punctu de vedere etnografic și filologic.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciul biurolui de coresp. din Pesta.)
Londra, 18 Iulie. Sgomotele despre o apropiată modificare a cabinetului se ivesc din nou. După acestea, are să devină Balfour, ori Hicksbach, primu lordu alu visteriei.

Semlin, 18 Iulie. Lângă Cubin s'au datu împuscături de pe litoralul sêrbescu asupra gardei financiare ungare, ér la Ostrovac asupra curierului postal.

Logodna. Octavia Morocanu și locot. Alexandru Stoianovici, logodiți. Iași, Iunie 1890. — Felicitările noastre!

DIVERSE.

Unu drumu de feru prin Sahara. Proiectulu unei cai ferate prin mijloculu pustiei Sahara câștigă totu mai multu aderenți. După planurile cele mai noue, această cale va pleca din partea otică a Algeriei dela Philippeville prin Constantina, Biskra, Quragla, Amguid la Bouroum, care zace spre ostu dela Timbaktu lângă Niger, unde acesta face cotitura spre sudu. Cheltuelile calculate sunt pentru unu kilometru cam 80,000 franci, cu totulu pentru 2300 kilometri vine cam la 200 milioane de franci. Unulu dintre cei mai harnici exploratori ai Africiei, Domnulu Fourreau, și-a datu o părere favorabilă despre proiectulu acesta, dîcîndu, ca să se însărcineze statulu franceșu cu lucrarea acestei cai ferate, și pentru ca s'êlă coste mai eștinu, să întrebuinteze la facerea ei, după sistemulu rusescu, pe criminalii deportați în Algeria.

Amazonele din Dahomey. În acestu regimentu de amazone servesoii femeile pedepsite pentru crimă de adulteriu, gâlcoevă, nesupunere, etc. Indată, ce au fostu înrolate în garda amazoneilor, suntu supuse la ostenelele cele mai mari, și suntu întrebuintate mai cu seamă la atacuri, conduse fiindu de însuși regele. Amazonele trăsosii în casarme sub cea mai severă disciplină, și fiă-care călcare a ei e pedepsită cu morțe. Numêrul amazoneilor e de 2000. Se asigură, că acum de curêndu regele Tofa din Porto-Novo, unu aliatu alu Franței, luându mai multe amazone prizonere, le va trimite la Paris, ca să le arate în uniformelor cea ușoră locuitorilor acestei capitale. Omenii fricoși suntu încă de părere, că mai ântâiu să li-se ia cuțitele acestor dame, care varsă sânge omenesc.

Necrologu.

Subscriși cu inimă frântă de durere aduc la cunosință, cumcă fiica, sora, nepota și vera bună Veturia Mureșianu, după unu morbu consumatoru (otică) își dede sufletulu în mânilor Creatorulu astăzi la 15 Iulie 9 ore a. m. în

anulu alu 19-lea alu vieții. Rămășițele pămêntesci ale fericitei răsosite se voru astruca în 16 Iulie a. c. la 5 ore p. m. în cimiterulu celu mare din Deșu, la care prin acesta suntu invitați toți amicii și cunoscuți.

Fiă-i țêrina ușoră și memoria binecuvântată!

Deșu, 15 Iulie 1890 st. n.
Ioan Mureșianu, arhivaru la trib. reg., și Iuliana Mureșianu, născutu Bosca, ca părinți, Valeriu, Oliveru, Ioan, Eugenia, ca frați și soră. Ana Bosca, ca matusă, Petru Bosca, Iuliu Bosca, Vasiliu, Stefanu, Gregoriu, Mihaiu, Maria Mureșianu ca unchi.

Emanuilu Popu Ordeanu, teologu absolutu gr. cat. de Budapesta, a încetatu din viață Mercuru în 16 Iulie n. c. la orele 8 a. m. după o grea și lungă suferință, în etate de 28 ani. În mormântarea se va ține Vineru în 18 l. c. la orele 2 p. m. în cimiterulu gr. cat. din locu. Despre această doioasă pierdere încunosințamă cu adêncă durere pe toate rudeniile, pe toți amicii, colegii și cunoscuți multu regretatulu și neuitatulu repositu.

Romosu, 16 Iulie 1890.
Salomia Popu Ordeanu, veduvă preotêsă ca mamă; Ioan P. Ordeanu, ascultătoru de silvicultură și economiă; Aureliu P. Ordeanu economu, ca frați; Anna P. Ordeanu măr. Trocanu, ca soră.
Fiă-i țêrina ușoră!

Cursulu pieței Brașov

din 18 Iuliu st. n. 1890.

Bancnote românesce Camp.	9.22	Vend.	9.24
Argintu românesc	9.19	"	9.22
Napoleon-d'ori	9.22 1/2	"	9.24 1/2
Lire turcesce	10.48	"	10.53
Imperial	9.46	"	9.51
Galbeni	5.45	"	5.50
Scris. fonc. „Albina” 6%	102	"	—
" " " 5%	99.50	"	—
Ruble rusesce	133 3/4	"	134 3/4
Mărce germane	—	"	—
Discontulu 6-8% pe an.	—	"	—

Cursulu la bursa de Viena

din 17 Iuliu st. n. 1890.

Renta de aur 4%	102.15
Renta de hârtă 5%	100.—
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	116.50
dto argintu	97.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	112.—
Bonuri rurale ungare	89.—
Bonuri croato-slavone	104.25
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	—
Imprumutul cu premiulu ungurescu	139.75
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	127.75
Renta de hârtă austriacă	88.35
Renta de argintu austriacă	89.45
Renta de aur austriacă	109.20
Losuri din 1860	139.80
Acțiunile băncei austro-ungare	982.—
Acțiunile băncei de creditu ungar.	345.75
Acțiunile băncei de creditu austr.	303.50
Galbeni împărătesce	5.50
Napoleon-d'ori	9.24 1/2
Mărce 100 imp. germane	57.05
Londra 10 Livre sterlinge	116.65

Editoru și redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

pluralu dela pronumele personale. Afară de aceste exemple, din care reese lipsa de metodă, suntu unele, care conțin neadevăruri, precum: „Terra nostra nunquam provincia romana fuit.”²⁾ altele puțin edificatoare în patriotismu, precum la pag. 31 „ubi bene, ibi patria.”³⁾ și érâși altele problematice, ca la pag. 93. „Vestis virum reddidit.”⁴⁾ În genere cele

²⁾ Nu cumva a fostu jidovescă? Mai scii minune? O fi vr'o zăpăcălu în istoriă, unde se dice, că Jidovii au trecut Marea Roșă, pe când ei voru fi trecut, după d-lu Șăineanu, Marea Nêgră! Ce istoriă românescă va face d-lu Șăineanu la facultatea de litere din București, decă într'o carte menită pentru școlele din România spune, că acea țêră n'a fostu nici-odată provinciă română?

³⁾ Se n'țelege, totu așa de bine s'ar simți d-lu Șăineanu, decă ar fi profesorul la Keoskemet și decă în locu de Lazăr Șăineanu (Schönmann) s'ar numi Szépi Lázár.

⁴⁾ Asta-i morala ce o lătesce d-lu Șăineanu? D-sa nu scie, că sub o haină murdară adese ori se ascunde cea mai nobilă inimă și că din contră sub o

mai multe suntu banale și puțin proprii d'a înlesni școlarilor cunosceră sigură a formelor limbei. În multe exemple se observă și greșeli gramaticale, precum la pag. 21: „Romani aetatem Saturni aurea nominant”, unde autorulu nu a ținutu seamă de concordanță.⁵⁾

Dêr spre cea mai mare a mea surprindere, écă ce cetesou la pag. 39 între cuvintele, ce precedu versiunea:

ante înainte
Christus-i Christ
natus-us nascere

și mai josu urmêză propozițiunea: „Anno ducentesimo sexagesimo ante Christum natum Romani classem Cathaginiensium apud Mylas superaverunt.”

Mărturisesc, că în fața unei erori așa de grosolane, în fața acestei lipse de cele mai elementare cunosințe, în

haină elegantă se pôte ascunde celu mai infernalu caracter? Dêr să nu uităm: e morala rasei, din care face parte.

⁵⁾ Dacă nu scie, cum să ție seamă?

cetesu d'a mai sta de vorbă cu d-lu L. Șăineanu asupra gramaticii d-sale. Cu toate că mai aveam multe de spus, multe lucruri, care puteau servi autorulu la o a doua edițiune, — dêr când d-sa dă școlarilor de învățatu vorbe plâsmuite ori închipuite, care nu există în întreaga latină clasică, ca natus-us, când d-sa nu cunosce usul participiului în unire cu unu substantiv (ca s. e. post captam Troiam) și când face dintr'unu verbu unu substantiv de declinarea IV, fără să observe, că în casulu acesta nu se pôte explica acusativulu Christum, atunci să mi-se permită a curma ori-ce discuțiune asupra unor lucruri, a căroru nescință atrage după sine repetența unui școlaru de clasa II gimnasială. Lucrul este cu atâta mai înrîtătoru, cu câtu autorulu este profesor de filologia comparativă la cea mai înaltă instituțiune de cultură din țêră și se pretinde dela d-sa mai profunde cunosințe într'ale limbelor clasice, fără de care comparațiunea filologică nu se pôte face, și decă se face, nu prețuesce nimic.

Și acuma, când recitescu aceea prefață autopanegirică a acestei gramatice, care la începutu mă umpluse de bucuriă predicându-mi o operă „de valoare, o întreprindere ne mai încercată până acum la noi”, se produce în mine impresiunea ce'mi lasă de ordinaru o reclamă americană mercantilă.

Ca încheiere nu pot decătu să'mi exprim mirarea pentru două lucruri.

Mai ântâiu mă miru, cu câtă ușurință Ministerulu instrucciunii publice a aprobatu ca carte didactică această gramatică, care geme de greșeli bătătoare la ochi mai pe fiă-care pagină.

Și mă mai prinde mirare, cum în țêra noastră unu om cu cunosințe filologice așa de superficiale pôte să ajungă la o trêptă așa de înaltă în cariera filologică.

București, Iunie 1890.
N. Barbu.⁶⁾

⁶⁾ D-lu N. Barbu este profesor de limba latină la liceulu Sf. Sava din București.

